ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 33.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ 26-го Апрѣля — 1838 — *Wilno. Wtorek 26-go Kwietnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

17-го ч. сего Апрѣля городъ нашъ праздновалъ день рожденія Его Императорскаго Высочества Государя Цесаревича Наслѣдника Престола Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА а въ четвергъ 21-го ч. торжествуемо было тезоименитство: Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы АЛЕКСАНДРЫ ѲЕОДОРОВНЫ и Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ. Въ оба дня Его Сіятельство Г. Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій Минскій и Бѣлостокскій Генералъ-Губернаторъ принималъ поздравленія. Послѣ того въ дворцовой церкви совершены Божественныя Литургіи и воспѣто благодарственное Господу Богу молебствіе о здравіи и долгоденствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ и всего Августѣйшаго Дома.

Въ тоже время совершаемо было торжественное молебствіе и во всѣхъ церквахъ прочихъ исповѣданій.

Вечеромъ, въ оба дни, городъ иллюминованъ и всерадостнѣйшіе дни сіи заключены блистательными балами, данными Его Сіятельствомъ Господиномъ Виленскимъ Военнымъ Губернаторомъ.

Его Сіятельство, Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Бѣлостокскій и Минскій Генералъ-Губернаторъ, Генералъ-Адъютантъ Князь *Долгоруковъ*, 24-го ч. с. м. въ 6 часовъ по полудни изволилъ выѣхать изъ Вильна въ Самогитскіе Уѣзды.

Извѣстный виртуозъ Карлъ *Липинскій* прибылъ въ нашъ городъ и намѣренъ въ немъ пробыть нѣкоторое время. Здѣшняя публика нетерпѣливо ожидаетъ слышать игру сего артиста, восхищающаго Европу.

Санктпетербургъ, 18-го Апрѣля.

Его Императорское Величество Высочайшимъ Рескриптомъ, 3-го Апрѣля с. г., желая дать новое доказательство Его Величества благоволенія и искреннѣйшей признательности за высокія заслуги Престолу и Отечеству, Господина Министра Финансовъ, Генерала отъ Инфантеріи Графа *Канкрина*, Всемилостивѣйше пожаловалъ ему *вензеловое изображеніе Своего Имени на эполеты.*

— Высочайшими Грамотами, 2-го и 3-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы *алмазные знаки ордена Св. Александра Невскаго*, Государственному Контролеру, Дѣйствительному Тайному Совѣтнику

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno.

Dnia 17-go teraź. Kwietnia, miasto nasze obchodziło dzień urodzin Jego Cesarskiej Wysokości Pana Cesarzewicza Następcy Tronu Wielkiego Xięcia ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA, a we czwartek, d. 21-go, Imieniny Najjaśniejszej Cesarzowej Jej Mości ALEXANDRY TEODOROWNY i Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Xiężniczki ALEXANDRY NIKOŁAJEWNY. W oba te dni, Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, przyjmował powinszowania. Po czém w Cerkwi Świętego Ducha odprawiana była Liturgia Święta i śpiewane dziękczynne Panu Bogu modły o zdrowie i długie lata Najjaśniejszych Cesarstwa Ich Mość i całego Najjaśniejszego Ich Domu.

W tymże czasie odprawiane były uroczyste modły we wszystkich świątyniach innych wyznań.

Wieczorem, w oba dni, miasto było oświecone, i najradośniejsze dni te zakończone były świetnemi balami, danemi przez Jaśnie Oświeconego Pana Wileńskiego Wojennego Gubernatora.

Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Białostocki i Miński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiąże *Dołhorukow*, dnia 24 t. m. o godzinie 6-tej wieczorem, raczył wyjechać z Wilna do powiatów Żmudzkich.

JP. Karol *Lipiński* przybył i ma krótko zabawić w naszém mieście. Publiczność z upragnieniem oczekuje słyszeć grę tego tak uwielbianego w całej Europie artysty.

Sankt-Petersburg, 18-go Kwietnia.

Jego Cesarska Mość przez Najwyższy Reskrypt pod dniem 3 Kwietnia t. r., chcąc dadź nowy dowod statecznego Jego Cesarskiej Mości zadowolenia i najszczerszego uznania wysokich zasług dla Tronu i Ojczyzny, Pana Ministra Skarbu, Jenerała Piechoty Hr. *Kankrina*, Najłaskawiej udarować go raczył *cyfrą Swoją na szlify.*

— Przez Najwyższe Dyplomata, pod dniem 2-m i 3 m Kwietnia, Najłaskawiej udarowani brylantowemi znakami *Orderu Św. Alexandra Newskiego*, Kontroler Państwa, Rzeczywisty Radźca Tajny *Chitrowo*, i Jenerał

Хитрово, и Генералу отъ Инфантеріи Генералъ-Адъютанту *Храповицкому*.

— Высочайшею Грамотою, 2-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Св. Александра Невскаго*, Директоръ Морскаго Кадетскаго Корпуса, Вице-Адмиралъ *Крузенштернъ*. (*Р. И.*)

— Бывшаго Оберъ-Шталмейстера Двора Его Императорскаго Величества Графа *Потоцкаго* Всемилостивѣйше повелѣно зачислить, по прежнему, въ службу съ симъ званіемъ и съ порученіемъ ему завѣдыванія казенными конскими заводами въ мѣстечкѣ Яновѣ.

— По засвидѣтельствованію Главноначальствующаго надъ Почтовымъ Департаментомъ объ отлично-ревностной службѣ, Статскіе Совѣтники: Директоръ особой Канцеляріи при Главноначальствующемъ надъ Почтовымъ Департаментомъ, въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества *Ковальковъ*, Помощникъ Московскаго Почтъ-Директора *Клюгаревъ*, Почтъ-Инспекторы: V Округа *Имберхъ*, II Округа въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества Князь *Трубецкій* и причисленный къ Почтовому Департаменту Надворный Совѣтникъ *Ремеръ*, 1-го ч. с. м. Всемилостивѣйше пожалованы, согласно удостоенію Комитета Министровъ, первые четыре въ Дѣйствительные Статскіе, а послѣдній въ Коллежскіе Совѣтники.

— Статскому Совѣтнику Князю Юрію *Долгорукову*, (27 Марта), Всемилостивѣйше повелѣно быть въ должности Виленскаго Гражданскаго Губернатора, съ утвержденіемъ его въ настоящемъ чинѣ, который онъ получилъ при отставкѣ.

— Прелатамъ Виленской Римско-Католической Каѳедры Іоанну *Цивинскому* и Казиміру *Дмоховскому*, (31 Марта) Всемилостивѣйше повелѣно быть Епископами Суффраганами Епархіи Виленской, первому Трокскимъ, а второму Курляндскимъ.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату, 13-го Марта, Всемилостивѣйше повелѣно Директору Канцеляріи Министра Народнаго Просвѣщенія, Статскому Совѣтнику *Новосильскому*, быть Членомъ Главнаго Правленія Училищъ, съ производствомъ получаемаго имъ нынѣ оклада жалованья, по четыре тысячи рублей въ годъ, изъ Государственнаго Казначейства; а Директоромъ Канцеляріи Министра Народнаго Просвѣщенія — Коллежскому Совѣтнику Василію *Комовскому*, оставляя его и Правителемъ дѣлъ Главнаго Управленія Цензуры, на основаніи Высочайше утвержденнаго, въ 22-й день Апрѣля 1828 года, штата сего Управленія.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 30 Марта, увольняются отъ службы: Окружный Генералъ 7-го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи, Генералъ-Лейтенантъ *Меринскій*, за болѣзнію, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года. Ингерманландскаго Гусарскаго полка Подполковникъ *Пестель 2 й*, по домашнимъ обстоятельствамъ, Полковникомъ и съ мундиромъ. (*Спб. В.*)

— Оберъ-Шенкъ Графъ Г. А. *Строгановъ* Высочайше назначенъ Чрезвычайнымъ Посломъ для представленія Его Императорскаго Величества при коронаціи Ея Величества Викторіи Александрины, Королевы Великобританской и Ирландской. (*J. de S. P.*)

— Государю Императору, въ 27-й день Октября 1837 года, благоугодно было изъявить Высочайшее соизволеніе на прошеніе Сенатора Тайнаго Совѣтника *Полетики*, объ увольненіи его, по домашнимъ обстоятельствамъ, отъ званія Президента Общества поощренія лѣснаго хозяйства. На мѣсто его, Общество, на основаніи 7-го пункта своихъ Статутовъ, избрало Его Свѣтлость Принца Петра Ольденбургскаго и на принятіе имъ сего званія послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества благосоизволеніе.

— Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи, Господина Тайнаго Совѣтника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, что Г. Управляющій дѣлами Комитета Гг. Министровъ, по порученію онаго, сообщилъ ему Господину Министру, что Комитетъ въ засѣданіи 22-го минувшаго Февраля разсуждалъ: хотя въ существующихъ узаконеніяхъ объ отчужденіи частной собственности на Государственное или общественное употребленіе и сказано, что отчужденіе частнаго имущества можетъ быть производимо не иначе, какъ въ слѣдствіе Высочайшаго указа, но въ оныхъ не упомянуто, какимъ именно порядкомъ проекты такихъ указовъ должны восходить къ Высочайшему подписанію, а потому положилъ: къ 1-му пункту 356 статьи продолженія Свода Законовъ Гражданскихъ, которою постановлено, что всѣ случаи, въ коихъ можетъ представиться нужнымъ обратить частное недвижимое имущество на Государственную или общественную пользу,

Piechoty Jenerał Adjutant *Chrapowicki*.

— Przez Najwyższy Dyplomat, 2-go Kwietnia, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Sw. Alexandra Newskiego*, Dyrektor Morskiego korpusu Kadetów, Vice-Admirał *Krusenstern*. (*R. In.*)

— Byłego Wielkiego Koniuszego Dworu Jego Cesarskiej Mości Hrabiego *Potockiego*, Najłaskawiej rozkazano policzyć, jak dawniej, do służby w tém nazwaniu i z poruczeniem mu zawiadywania skarbowemi stadami w miasteczku Janowie.

— Po zaświadczeniu Głównozarządzającego Pocztowym Departamentem o odznaczającej się gorliwością służbie, Radzcy Stanu: Dyrektor osobnej Kancellaryi przy Głównozarządzającym Pocztowym Departamentem, Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości *Kowalkow*, Pomocnik Moskiewskiego Dyrektora Poczt *Kluczarew*; Inspektorowie Poczt: V-go okręgu *Imberch*, II-go okręgu, Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości Xiąże *Trubeckoj*, i przyłączony od Departamentu Pocztowego, Radzca Dworu *Remer*, dnia 1-go ter. miesiąca Najłaskawiej mianowani, zgodnie z uznaniem Komitetu Ministrów, pierwsi czterej Rzeczywistymi Radzcami Stanu a ostatni Radzcą Kollegialnym.

— Radzcy Stanu, Xięciu Jerzemu *Dołhorukowu* (27-go Marca), Najłaskawiej rozkazano bydź w obowiązku Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, z utwierdzeniem go w niniejszej randze, którą otrzymał przy odstawce.

— Prałatom Wileńskiej Katedry Rzymsko-Katolickiej Janowi *Cywińskiemu* i Kazimierzowi *Dmochowskiemu* (31-go Marca) Najłaskawiej rozkazano bydź Biskupami Sufraganami Dyecezyi Wileńskiej, pierwszemu Trockim, a drugiemu Kurlandzkim.

— Przez Najwyższy Ukaz, dany Rządzącemu Senatowi, 13-go Marca, Najłaskawiej rozkazano Dyrektorowi Kancellaryi Ministra Narodowego Oświecenia, Radzcy Stanu *Nowosilskiemu*, bydź Członkiem Głównego Zarządu Szkół, z wydaniem pobieranego przezeń teraz wyznaczenia płacy, po cztery tysiące rubli rocznie, z Podskarbstwa Państwa; a Dyrektorem Kancellaryi Ministra Narodowego Oświecenia — Radzcy Kollegialnemu Bazylemu *Komowskiemu*, zostawujęc go i Rządzcą Spraw Głównego Zarządu Cenzury, na osnowie Najwyżéj utwierdzonego, w dniu 22-m Kwietnia 1828 roku, etatu tego zarządu.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny pod dniem 30-m Marca, uwalniają się ze służby: Okręgowy Jenerał 7-go Okręgu Korpusu Wewnętrznej Straży, Jenerał-Porucznik *Meriński*, z przyczyny choroby, z mundurem i pensyą zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku. Ingermanlandzkiego półku Huzarów Podpółkownik *Pestel 2-gi*, z przyczyny domowych okoliczności, w randze Półkownika z mundurem. (*G. S. P.*)

— Wielki Podczaszy Hrabia G. A. *Strogonow*, Najwyżej naznaczony Nadzwyczajnym Posłem dla reprezentowania Jego Cesarskiej Mości na Koronacyi Najjaśniejszej *Wiktoryi Alexandryny*, Królowej Brytanii Wielkiej i Irlandyi. (*J. de S. P.*)

— Cesarzowi Jego Mości, w dniu 27-m Października 1837 roku podobało się oświadczyć Najwyższe zezwolenie na prośbę Sekretarza Radzcy Tajnego *Poletiki*, o uwolnienie go, dla domowych okoliczności, od urzędu Prezydenta Towarzystwa zachęcenia Gospodarstwa Leśnego. Na jego miejsce, Towarzystwo, na osnowie 7-go punktu swych statutów, wybrało Jaśnie Oświeconego Xiążęcia *Piotra* Oldenburskiego i na przyjęcie przezeń tego urzędu nastało Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie.

— Rządzący Senat słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radzcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, że P. Zarządzający sprawami Komitetu PP. Ministrów, z jego poruczenia, udzielił temuż Panu Ministrowi, że Komitet na posiedzeniu 22-go zeszłego Lutego roztrząsał: chociaż w prawach istniejących o alienacyi własności prywatnej na użytek Państwa albo powszechny powiedziano, że alienacya majątku prywatnego może bydź czynioną nie inaczej, jak na skutek Najwyższego Ukazu, ale w nich nie powiedziano, jakim mianowicie porządkiem te ukazy powinny bydź przedstawiane do Najwyższego podpisu, przeto postanowił: do 1-go punktu 356 artykułu dalszego ciągu Połączenia Praw Cywilnych, przez który postanowiono, że wszystkie zdarzenia, w których może się okazać potrzebném obrócić prywatny nieruchomy majątek na użytek Państwa albo powszechny, naznaczają się nie inaczej, jak przez Najwyższe Ukazy, — dopełnić: Projekta tych Ukazow przedstawiają się przez

опредѣляются не иначе, какъ Высочайшими указами,— дополнить: Проекты указовъ сихъ представляются Министрами и Главноуправляющими отдѣльными частями къ Высочайшему подписанію чрезъ Государственный Совѣтъ. Въ засѣданіи 8-го Марта объявлено Комитету, что Государь Императоръ положеніе онаго Высочайше утвердить соизволилъ. (Оп. Пр. Сен. 29 Марта 1838 г.)

— По Именному Его Императорскаго Величества Высочайшему Указу, данному Правительствующему Сенату въ 9 день сего Марта, за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, въ которомъ изображено: „Въ слѣдствіе представленныхъ въ Государственный Совѣтъ общихъ предложеній Министровъ Юстиціи и Внутреннихъ Дѣлъ, по вопросу: какимъ образомъ производить въ чины служащихъ по выборамъ въ должностяхъ, по Судной и Правительственной части, нечиновныхъ Дворянъ, и въ отношеніи порядка прохожденій чиновъ вообще Дворянами, занимающими по выборамъ высшія должности,—признали Мы, согласно съ мнѣніемъ Государственнаго Совѣта, полезнымъ постановить,—сколько для сравненія нечиновныхъ Дворянъ, бывшихъ или состоящихъ нынѣ на службѣ по выборамъ, съ Дворянами, пользующимися уже чинами, столько и для ускоренія производства служащихъ по выборамъ въ Предсѣдательскихъ и другихъ высшихъ мѣстахъ, до соотвѣтственныхъ классамъ ихъ чиновъ,—слѣдующее: 1) Всѣмъ нечиновнымъ Дворянамъ: а) избраннымъ въ первый разъ послѣ изданія положенія о выборахъ 6 Декабря 1831 года, въ должности по Судной и Правительственной части, состоящія за урядъ въ 10 классѣ, и остававшимся въ оныхъ какъ до изданія положенія о производствѣ въ чины по Гражданской службѣ 25 Іюня 1834, такъ и послѣ до 3 Іюня 1837 года, или еще нынѣ состоящихъ въ тѣхъ должностяхъ; б) поступившихъ на службу по выборамъ до изданія Положенія 6 Декабря 1831 года и продолжавшимъ, такимъ же образомъ, службу по Судной и Правительственной части какъ послѣ, такъ и до изданія положенія 25 Іюня 1834 года, или состоящимъ и нынѣ на службѣ; и в) прослужившимъ въ Западныхъ Губерніяхъ два трехлѣтія до изданія Указа 12 Октября 1835 года,— присвоить чины, слѣдующіе за выслугу ими, начиная съ 14 класса, сроковъ, опредѣленныхъ прежними узаконеніями и положеніемъ 25 Іюня 1834 года 2) Тѣхъ изъ лицъ, поименованныхъ въ предъидущей статьѣ, кои нынѣ еще находятся на службѣ, утвердить въ чинахъ, на изъясненномъ основаніи, со дня состоянія сего Указа, а выбывшихъ уже изъ службы, если они при послѣдующихъ выборахъ вновь будутъ избраны,—по утвержденіи ихъ въ должностяхъ и, за тѣмъ, въ дальнѣйшемъ производствѣ подчинить тѣхъ и другихъ общему порядку, для службы Гражданской установленному. 3) Дворянъ, назначаемыхъ по выборамъ въ должности Предсѣдателей Судебныхъ Палатъ, Совѣстныхъ Судей, Президентовъ Евангелическо-Провинціальныхъ Консисторій, Президента Виленской Евангелическо-Реформатской Коллегіи и Свѣтскихъ Членовъ Евангелическо-Лютеранской Генеральной Консисторіи, буде они имѣютъ чины нѣсколькими, или вообще болѣе нежели двумя степенями ниже опредѣленныхъ симъ должностямъ 5 и 6 классовъ, производить въ слѣдующее чины, состоящихъ, положенныхъ въ 5 классѣ, до Надворнаго Совѣтника, а въ 6 до Коллежскасо Ассессора включительно, по выслугѣ въ каждомъ опредѣленныхъ Продолженіемъ статей 300, 305, 308 и 309, Свода Законовъ Тома III. Учрежденій, сокращенныхъ сроковъ, для повышенія за особенныя отличія, а въ слѣдующіе за тѣмъ чины по общему порядку Гражданской службы, и 4) Правило сіе распространить также на Дворянъ нечиновныхъ, состоящихъ нынѣ въ помянутыхъ должностяхъ, съ тѣмъ, чтобъ сокращенные сроки приняты были въ расчетъ какъ при утвержденіи ихъ въ чинахъ на основаніи 1 и 2 статей сего Указа, такъ и на будущее премя при производствѣ ихъ до чина Коллежскаго Ассессора или Надворнаго Совѣника, буде, по времени прежней службы, они утверждены будутъ въ чинахъ нисшихъ. Въ случаѣ же прекращенія ими служенія прежде выслуги чина Надворнаго Совѣтника, оставлять ихъ въ чинахъ, въ которыхъ они будутъ состоять въ день увольненія отъ должности. (Опубл. Правител. Сен. 31-го Марта 1838 г.)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату, 16-го Марта, за собственноручнымъ подписаніемъ Его Императорскаго Величества, изображено: „Указомъ Нашимъ 6-го Декабря 1836 года и приложенною при ономъ росписью разрѣшены къ привозу нѣкоторые товары, бывшіе дотолѣ запрещенными, уменьшены пошлины съ тѣхъ предметовъ, коихъ привозъ могъ быть облегченъ безъ вреда вну-

Ministrow i Główno-Zarządzających oddzielnemi częściami do Najwyższego podpisu przez Radę Państwa. Na posiedzeniu 8-go Marca objawiono Komitetowi, że Cesarz Jego Mość postanowienie jego Najwyżej utwierdzić raczył. (Op. przez Rz. Sen. 29 Marca 1838 r.)

Wedle Imiennego Jego Cesarskiej Mości Najwyższego Ukazu, danego Rządzącemu Senatowi w dniu 9-m zeszłego Marca, z własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, w którym wyrażono: „Na skutek przedstawionych do Rady Państwa ogólnych projektow Ministeryum Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, na zapytanie: jakim sposobem podnosić do rang służących z wyborow w obowiązkach, w wydziale Sądowym i Administracyjnym, Dworzan rang niemających, i względnie porządku przechodzenia rang w ogólności przez Dworzan, zajmujących z wyborow wyższe obowiązki,—uznaliśmy, zgodnie z Opinią Rady Państwa, za rzecz pożyteczną postanowić,— tak dla porównania Dworzan rang niemających, byłych albo teraz zostających w służbie z wyborow, z Dworzanami, używającymi już rang, jako i dla przyśpieszenia podnoszenia służących z wyborow na urzędach Prezydentów i innych wyższych do odpowiednich rang ich klassom,— co następuje: 1) Wszystkim niemającym rang Dworzanom: a) obranym pierwszy raz po wydaniu ustawy o wyborach 6-go Grudnia 1831 roku, do obowiązkow w wydziale Sądowym i Administracyjnym, liczącymi się z urzędu w 10-tej klassie, i zostającym w nich tak przed wydaniem ustawy o podnoszeniu do rang w służbie Cywilnej 25-go Czerwca 1834 roku, jako i poźniej do 3-go Czerwca 1837 roku, albo teraz jeszcze zostającym w tych obowiązkach; b) weszłym do służby z wyborow przed wydaniem ustawy 6-go Grudnia 1831 roku i dalej odbywającym, tymże sposobem, służbę w wydziale Sądowym i Administracyjnym tak poźniej, jako i przed wydaniem ustawy 25-go Czerwca 1834 roku, albo zostającym w służbie i teraz; i c) tym, którzy wysłużyli w Guberniach zachodnich dwa trzylecia przed wydaniem Ukazu 12-go Października 1835 roku,— przyswoić rangi, należące za wysługę przez nich, zaczynając od klassy 14-tej, terminow zakreślonych uprzedniemi prawami i ustawą 25-go Czerwca 1834 roku. 2) Te z osob, w poprzedzającym artykule wyrażonych, które teraz jeszcze znajdują się w służbie, utwierdzić w rangach, na osnowie wyżej opisanej, od dnia nastania tego Ukazu, a tych, którzy opuścili już służbę, jeżeli ci na ostatnich wyborach znowu będą obrani,— po utwierdzeniu ich w obowiązkach i, następnie względnie dalszego podnoszenia do rang poddać tych i owych ogólnemu porządkowi, dla służby Cywilnej ustanowionemu. 3) Dworzan, naznaczonych z wyborow do obowiązkow Prezydentow Izb Sądowych, Sędziów Sumiennych, Prezydentów Ewangeliko-Prowincyonalnych Konsystorzow, Prezydenta Wileńskiego Ewangelicko-Reformowanego Kollegium, i Swieckich Członkow Ewangelicko-Luterskiego Konsystorsa Jeneralnego, jeżeli mają rangi kilką, albo w ogólności więcej, niżeli dwoma stopniami niższe od przywiązanych do tych obowiązkow 5-tej i 6-tej klassy, podnosić do rang następujących, zostających w obowiązkach, w 5-tej klassie umieszczonych, do Radźcy Dworu, a w 6-tej do Assesora Kollegialnego włącznie, po wysłużeniu w każdej z tych rang, zakreślonych przez dalszy ciąg artykułow 300, 305, 308 i 309-go Połączenia Praw Tomu III-go urządzeń, terminow skróconych, dla podwyższenia za szczególne odznaczenia się, a do rang następujących, podług ogólnego porządku służby Cywilnej, i 4) Prawidło to rozciągnąć także na Dworzan rang niemających, zostających teraz w pomienionych obowiązkach, z zastrzeżeniem, ażeby terminy skrócone przyjęte były do rachuby tak przy ich utwierdzeniu w rangach na osnowie artykułow 1-go i 2-go niniejszego Ukazu, jako i na czas przyszły przy podnoszeniu ich do rangi Assesora Kollegialnego albo Radźcy Dworu, jeżeli z czasu uprzedniej służby, będą utwierdzeni w rangach niższych. W razie zaś, jeżeli opuszczą służbę przed wysłużeniem rangi Radźcy Dworu, zostawiać ich w rangach, w których będą zostawali w dniu uwolnienia od obowiązku. (Op. przez Rz. Sen. 31-go Marca 1838 r.)

— W Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi, 16-go Marca z własnoręcznym podpisem Jego Cesarskiej Mości, wyrażono: „Przez Ukaz Nasz 6 Grudnia 1836 roku i załączone przy nim rozpisanie, dozwolono przywozić niektóre towary, dotąd zabronione, zmniejszono poszliny od tych przedmiotow, których przywoz mógł bydź ulżony bez szkody produktom wewnętrznym, i uczyniono niektóre inne pożyteczne od-

треннимъ произведеніямъ, и сдѣланы нѣкоторыя другія полезныя перемѣны въ таможенномъ тарифѣ, по убѣжденіямъ, въ томъ указѣ изъясненнымъ. Нынѣ, признавая нужнымъ, по тѣмъ же уваженіямъ, допустить вновь еще нѣкоторыя измѣненія въ тарифѣ, Мы утвердили составленную Министромъ Финансовъ и въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣнную дополнительную роспись иностраннымъ товарамъ, разрѣшаемымъ къ привозу, а равно и тѣмъ, коихъ пошлина уменьшается или измѣняется, съ нужными для исполненія правилами; въ слѣдствіе чего, препровождая означенную роспись въ Правительствующій Сенатъ, Повелѣваемъ: сдѣлать къ обнародованію и исполненію оной надлежащее распоряженіе." (*С. В.*)

— Въ минувшую Пятницу, 8 Апрѣля, къ общему сожалѣнію скончался здѣсь послѣ кратковременной болѣзни Г. Предсѣдатель Государственнаго Совѣта и Комитета Гг. Министровъ, Сенаторъ, Дѣйствительный Каммергеръ, Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ и всѣхъ Россійскихъ Орденовъ Кавалеръ, Графъ Николай Николаевичъ *Новосильцовъ*. Сегодня, во Вторникъ, происходитъ его погребеніе въ Александро-Невской Лаврѣ. (*Спб. В.*)

Варшава, 11-го Апрѣля.

Государь Императоръ, Высочайшимъ постановленіемъ отъ 14 (26) Марта, Всемилостивѣйше пожаловать изволилъ, согласно положенію 4 (16) Октябра 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію,—въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правилами и угодьями, коими пользуется казна:

1) Начальнику 4-й легкой Кавалерійской дивизіи, Генералъ-Лейтенанту *Шабельскому*, состоящее Сандомирской Губерніи въ Радомскомъ обводѣ имѣніе Ясѣнецъ и Бялобржеги, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячъ Польскихъ злотыхъ.

2) Начальнику 10-й пѣхотной дивизіи, Генералъ-Лейтенанту *Чеодаеву*, состоящее Августовской Губерніи въ Кальварійскомъ обводѣ имѣніе Лонтнилишки, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячъ Польскихъ злотыхъ.

3) Начальнику 11-й пѣхотной дивизіи, Генералъ-Лейтенанту *Шильгину 1*, состоящее Калишской Губерніи въ Калишскомъ обводѣ имѣніе Турекъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячъ Польскихъ злотыхъ.

4) Командиру 2-й Бригады 11-й пѣхотной дивизіи, Генералъ-Маіору *Обручеву 2*, состоящее Сандомирской Губерніи въ Радомскомъ обводѣ имѣніе Суска-Воля, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до восьми тысячъ Польскихъ злотыхъ.

5) Командующему 17-ю пѣхотною дивизіею, Генералъ-Маіору *Невѣлову 1*, состоящее Краковской Губерніи въ Олькускомъ обводѣ имѣніе Вольбромъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до восьми тысячъ Польскихъ злотыхъ.

6) Старшему Адъютанту Главнаго Штаба Дѣйствующей Арміи, Полковнику *Горлову*, состоящее Мазовецкой Губерніи Станиславскаго обвода въ экономіи Лятовичъ, имѣніе Ивове, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ Польскихъ злотыхъ.

Высочайшимъ постановленіемъ того же числа, въ замѣнъ состоящаго Краковской Губерніи въ Келецкомъ обводѣ имѣнія Руда, Декретомъ отъ 9 (21) Декабря 1835 года, назначеннаго къ пожалованію Военному Начальнику Краковской Губерніи, Генералъ-Маіору Барону *Болену*, но оказавшагося потребнымъ для горныхъ заводовъ, Всемилостивѣйше пожаловано ему, Генералъ-Маіору Барону *Болену*, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна, состоящее Краковской Губерніи, въ Стопницкомъ обводѣ, имѣніе Стопница съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до 10,000 Польскихъ злотыхъ.

miany w taryfie tamożennej, z pobudek, w tym ukazie opisanych. Teraz, uznając za potrzebę, dla tychże uwag, dozwolić znowu niektóre jeszcze odmiany w taryfie, Utwierdziliśmy ułożone przez Ministra Skarbu i na Radzie Państwa rozpatrzone dodatkowe rozpisanie zagranicznych towarow, przywozić dozwolonych, równie też i tych, których się poszlina zmniejsza albo odmienia, z potrzebnemi dla wypełnienia prawidłami; na skutek czego, przesyłając pomienione rozpisanie do Rządzącego Senatu, Rozkazujemy: uczynić dla opublikowania i wypełnienia tego rozpisania należyte rozporządzenie." (*G. S.*)

— W przeszły piątek, 8-go Kwietnia, umarł tu z powszechnym żalem po krótkiej chorobie P. Prezydent Rady Państwa i Komitetu PP. Ministrów, Senator, Rzeczywisty Szambelan, Rzeczywisty Radźca Tajny i wszystkich Rossyjskich Orderów Kawaler, Nikołaj Nikołajewicz Hrabia *Nowosilcow*. Dzisia, we wtorek, odbywa się jego pogrzeb w Alexandro-Newskiej Ławrze. (*G. S. P.*)

Warszawa, 11-go Kwietnia.

Najjaśniejszy Cesarz i Król, przez Najwyższe Postanowienie pod dniem 14 (26) Marca r. b. wydane, Najłaskawiej nadać raczył, stosownie do zatwierdzonych Najwyżej pod dniem 4 (16) Października 1835 r. przepisow o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, wiecznemi czasy na dziedzictwo, z takiemi prawami i użytkami, z jakiemi Skarb posiada:

1) Naczelnikowi czwartej dywizyi lekkiej kawaleryi, Jenerałowi-Lejtenantowi *Szabelskiemu*, dobra Jasieniec i Białobrzegi, położone w Gubernii Sandomierskiej w obwodzie Radomskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich piętnaście tysięcy.

2) Naczelnikowi 10-tej Dywizyi pieszej, Jenerałowi-Lejtenantowi *Czeodajew*, dobra Łontnliszki, położone w Gubernii Augustowskiej obwodzie Kalwaryjskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości rocznego dochodu złotych polskich piętnaście tysięcy.

3) Naczelnikowi 11 dywizyi pieszej, Jenerał-Lejtenantowi *Szulgin*, dobra Turek, położone w Gubernii Kaliskiej i obwodzie tegoż nazwiska, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich piętnaście tysięcy.

4) Dowodźcy drugiej Brygady jedenastej dywizyi pieszej, Jenerałowi-Majorowi *Obruczew 2*, dobra Suska-Wola, położone w Gubernii Sandomierskiej, obwodzie Radomskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego dochodu złotych polskich ośm tysięcy.

5) Dowodźcy 17 pieszej dywizyi, Jenerałowi-Majorowi *Niejełow 1*, dobra Wolbrom, położone w Gubernii Krakowskiej, w obwodzie Olkuskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich ośm tysięcy.

6) Starszemu Adjutantowi Głównego Sztabu czynnej Armii, Półkownikowi *Gorłow*, dobra Iwowe, położone w Gubernii Mazowieckiej, obwodzie Stanisławowskim, Ekonomii Latowicz z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich pięć tysięcy.

Przez Postanowienie z tejże daty, w zamian za dobra Ruda, w Gubernii Krakowskiej obwodzie Kieleckim leżące, Dekretem z dnia 9 (21) Grudnia 1835 r., Naczelnikowi Wojennemu Gubernii Krakowskiej, Jenerałowi-Majorowi Baronowi *Bohlen*, na własność dziedziczną przeznaczone, a dla fabryk górniczych potrzebne, nadane Najmiłościwiej zostały temuż Jenerałowi Majorowi Baronowi *Bohlen* na dziedzictwo wiecznemi czasy, z takiemi prawami i użytkami, z jakiemi Skarb posiada, dobra Stopnica, położone w obwodzie Stopnickim Gubernii Krakowskiej, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego dochodu złotych polskich 10,000. (*G. R. K. P.*)

СТАТИСТИКА.

Промышленность, Торговля и. т. д.

Отчетъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, за 1836 годъ.

(Продолженіе).

Овцеводство.

Количество шерсти, получаемой нынѣ въ Россіи съ разведенныхъ уже *стадъ тонкошерстныхъ овецъ*, хотя довольно значительно, и частію вывозится за границу; но надобно еще желать умноженія его до той степени, чтобы, удовлетворяя вполнѣ потребностямъ нашихъ мануфактуръ умѣренною цѣною, оно было съ тѣмъ вмѣстѣ и важною статьею отпускной заграничной торговли.

Съ сею цѣлію Флигель-Адъютантъ Вашего Императорскаго Величества гвардіи Ротмистръ Графъ *Васильчиковъ*, гвардіи Штабсъ-Ротмистръ Князь *Кочубей* и Камергеръ *Сенявинъ* предприняли, съ Высочайшаго Вашего разрѣшенія, учредить на шесть лѣтъ компанію, подъ названіемъ: *Общества учредителей Новобеербергской племянной овчарни*, для выписки и размноженія тонко-шерстныхъ овецъ, и основать для сего обширное заведеніе въ имѣніи Графа Васильчикова—селѣ *Большомъ Садовомъ*, Бобровскаго уѣзда, Воронежской Губерніи, гдѣ, сколько извѣстно, а равно и въ сосѣдствѣ, нѣтъ еще такихъ въ большомъ видѣ заведеній, и гдѣ при хорошемъ климатѣ, изобиліи пастбищъ и недальнемъ разстояніи отъ Москвы, какъ центра суконодѣльной промышлености, оно, кажется, обѣщаетъ вѣрный и важный успѣхъ.

Въ *Остзейскихъ* Губерніяхъ давно уже учреждены заводы для размноженія лучшихъ тонкошерстныхъ овецъ, содержимые и управляемые особыми обществами. Изъ отчетовъ за 1836 годъ видно: что въ *Трикатенѣ* овечье стадо состоитъ изъ 950 головъ лучшей короткошерстной электоральной породы, а позже заведенная овчарня въ *Липскальнѣ* имѣетъ 345 головъ, равнымъ образомъ хорошей глубокошерстной Тальской породы, и что въ Курляндской Губерніи коренная овчарня въ *Пильтенѣ* достигаетъ также совершенства добротою и изобиліемъ шерсти. Смѣшенія Дишлейскихъ овецъ съ Курляндскими обыкновенно оказывается успѣшнымъ; сведенныя уже во второмъ поколѣніи мало отличаются отъ коренныхъ, и шерсть ихъ самыми торгующими не различается отъ шерсти истиннаго поколѣнія, и принимается наравнѣ съ нею. Въ *Эстляндіи* непостоянство погоды, въ 1836 году, мало благопріятствовало заведенному тамъ мериносовому стаду. Какъ въ 1835 году, такъ и въ 1836, болѣзнь круженія, зависящая, безъ сомнѣнія, отъ мѣстныхъ обстоятельствъ, была преимущественно погубною для стадъ.

(*Продолженіе впредь*).

STATYSTYKA.

Przemysł, Handel i t. d.

Zdanie Sprawy Ministra Spraw Wewnętrznych, za rok 1836.

(*Ciąg dalszy*).

Chów owiec.

Jakkolwiek ilość wełny, otrzymywanej obecnie w Rossyi, z rozmnożonych *stad owiec cienko-wełnistych*, dosyć jest znaczną, i w części wychodzi nawet za granicę, z tém wszystkiém pozostaje jeszcze życzyć produkcyi wełny wzrostu do tego stopnia, iżby mogła zaspokoić potrzeby naszych rękodzielni obok umiarkowanej ceny, tudzież stać się ważnym przedmiotem handlu wywozowego za granicę.

W tym właśnie celu, Fligel-Adjutant W. C. Mości, Rotmistrz Gwardyi, Hr. *Wasilczykow*, Sztab-Rotmistrz Gwardyi Xiążę *Koczubej* i Szambelan *Sieniawin*, zamierzyli, w skutku otrzymanego Najwyższego zezwolenia W. C. Mości, zawiązać na sześć lat kompanią, pod firmą: *Towarzystwo założycieli Nowob-jerbergskiej rodowitej owczarni*, w celu sprowadzania i rozmnażania owiec cienkowełnistych, i utworzyć w tych widokach wielki zakład w dobrach Hr. Wasilczykowa, we wsi *Bolszoje Sadowoje*, w powiecie Bobrowskim, Gubernii Woronezkiej położonych, gdzie, o ile wiadomo, równie jak w sąsiedztwie, niemasz dotąd podobnych, na większą skalę przedsiębranych zakładów, i gdzie, przy dobrym klimacie, obfitości pastwisk i bliskości Moskwy, jako punktu środkowego przemysłu sukienniczego, pewnych i znakomitych korzyści spodziewać się można.

W Guberniach *nadbałtyckich* oddawna już istnieją zakłady w celu rozmnażania najlepszych cienkowełnistych owiec, utrzymywane i kierowane przez szczególne towarzystwa. Z raportów za r. 1836 okazuje się: że w *Trykatenie* stado owiec składa się z 950 sztuk najlepszej krotko-wełnistej rasy elektoralnej, a poźniej założona owczarnia w *Lipskalnie*, liczy 345 sztuk, również dobrej Talskiej rasy, i że w gubernii Kurlandzkiej rodowita owczarnia, w *Pilten*, przychodzi także do doskonałości pod względem dobrego gatunku i ilości wełny. Zmieszanie ras owiec Dyszlejskich ze zwykłemi Kurlandzkiemi, okazuje się bydź korzystném: bo już w drugiém pokoleniu mało się różnią od rodowitych, a wełna ich, nawet przez kupców brana bywa za pochodzącą z prawdziwej rasy, i narówni z nią jest ceniona. W *Estonii*, niestałość pogody w r. 1836, mniej sprzyjała zaprowadzeniu stada merynosów. Jak w r. 1835, tak i w 1836, kołowacizna, wynikająca niewątpliwie z przyczyn miejscowych, najwięcej dla nich była zgubną. (*Dalszy ciąg nastąpi*).

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 18-го Апрѣля.

По желанію Его Имп. Высоч. Эрцгерцога *Палатина* Венгерскаго, два полка пѣхоты изъ другихъ окрестностей Венгріи, получили приказаніе отправиться въ Офенъ и Пестъ для подкрѣпленія гарнизона, гдѣ они преимущественно будутъ употреблены для постройки публичныхъ зданій. Также наряженная прежде отсюда въ Линцъ Піонерная дивизія, вмѣсто того получила приказаніе отправиться въ Пестъ, чтобы равномѣрно заняться работами.

— Посланникъ нашъ при Сѣверо-Американскихъ вольныхъ Штатахъ, Генералъ-Маіоръ Баронъ *Маршаль*, чрезъ двѣ недѣли отправляется къ своему посту. — Предсѣдательствующій Посолъ Германскаго Союза, Графъ *Мюнхъ*, въ концѣ сего мѣсяца оставитъ Вѣну.

— Здѣшняя газета сообщила извѣстіе, что нѣкто Г. Ѳ. *Зейдель* изъ Пензинга близъ Вѣны, изобрѣлъ средство управлять воздушнымъ шаромъ не только во время тихой погоды но и во всякое другое время по произволу. Онъ хочетъ продать свое изобрѣтеніе.

— Пишутъ изъ Константинополя отъ 4. Апрѣля: „Столица все болѣе и болѣе принимаетъ военный видъ. Ежедневно почти прибываютъ сюда войска изъ Европейскихъ провинцій, чтобы по кратковременномъ пребываніи, отправиться къ своему назначенію, — присоединиться къ Султанскому войску въ Азіи, къ которому безпрестанно, моремъ и сухопутно отправляютъ войска и разнаго рода военный снарядъ. Въ арсеналѣ занимаются денно и ночно; часть флота уже совершенно вооруженная оставила портъ и въ Босфорѣ остановилась на якорѣ, ожидая только знака къ отплытію; многіе другіе военные корабли, принимаютъ только еще провіантъ и амуницію, чтобы равномѣрно быть въ готовности.— *Мегмедъ-Али*, который нѣсколько дней былъ не здоровъ, по новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Александріи, опять выздоровѣлъ и неослабно дѣйствуетъ для отвращенія угрожающей бури. Со всѣхъ сторонъ собираются въ А-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, 18 go Kwietnia.

Na żądanie J. C. Wys. Arcy-Xięcia *Palatyna* Węgierskiego, dla wzmocnienia załogi w Budzie i Peście, dwa półki piechoty z innych okolic Węgier otrzymały rozkaz udać się do tych miast, gdzie szczególniej mają bydź użyte do budowli publicznych. Również przeznaczona niedawno ztąd do Linz dywizya pionierów, otrzymała rozkaz, ażeby zamiast do Linz, udała się do Pestu, gdzie również zajmie się robotami.

— Poseł nasz przy Północno-Amerykańskich wolnych Stanach, Jenerał Major Baron *Marschal*, za dni 14 uda się do miejsca swojego nowego urzędowania. — Poseł Prezydujący Związku Niemieckiego, Hrabia *Münch*, ku końcowi tego miesiąca opuszcza Wiedeń.

— Tutejsza gazeta umieściła zawiadomienie, że niejaki Pan T. *Seidel* z Penzing pod Wiedniem, wynalazł sposób kierowania balonem, nietylko podczas ciszy, ale i w każdym czasie według upodobania. Chce on przedać swój wynalazek.

— Donoszą z Konstantynopola pod 4 Kwietnia: „Stolica przybiera coraz więcej wojenny widok. Codziennie prawie przybywają tu wojska z prowincyj Europejskich i po krótkim pobycie udają się do miejsca swojego przeznaczenia, dla przyłączenia się do wojska Sułtańskiego w Azyi, do którego ciągle lądem i wodą posyłane są, jak same wojska, tak i różnych rodzajów materyał wojskowy. W arsenale pracują dzień i noc; część flotty, zupełnie już uzbrojona, opuściła port i stanęła w Bosforze na kotwicy, oczekując tylko znaku do odpłynienia; wiele pozostałych okrętów wojennych, zabierają tylko jeszcze prowiant i amunicyą, ażeby również bydź w gotowości do odejścia.— *Mehmed Ali*, który dni kilka był niezdrów, podług najnowszych wiadomości z Alexandryi, odzyskał znowu najlepsze zdrowie i bezustannie jest czynny, ażeby zapobiedz zagrażającej burzy. Ze wszystkich stron zbierają się regularne i nieregularne wojska do Alexandryi i mają bydź

лександрiю регулярныя и иррегулярныя войска, для переправы въ Сирiю. Губернаторъ Кандiи получилъ приказъ, лично присутствовать при всѣхъ войскахъ, которыя могутъ собраться на островѣ и отправиться на войну; флотъ былъ въ полной дѣятельности при перевозкѣ людей и амуницiи и все производилось съ энергiею, заставляющею непремѣнно ожидать успѣха.“ (*A.P.S.Z.*)

Францiя.

Парижъ, 18-го Апрѣля.

Маршалъ *Сультъ* отправляется чрезвычайнымъ Посланникомъ въ Лондонъ, чтобы присутствовать при коронацiи Королевы *Викторiи*. Генералъ *Себастiани*, Французскiй Посланникъ въ Англiи, въ первыхъ числахъ Iюня возвратится на свой постъ. Маркизъ *Сентъ-Олеръ* Французскiй Посланникъ въ Вѣнѣ, отправляется въ Медiоланъ для присутствованiя при коронацiи Императора Австрiйскаго.

— Послѣднiй потомокъ дома *Монтморенси*, за нѣсколько дней умеръ.

— *Constitutionnel* содержитъ слѣдующее письмо изъ Логроньи отъ 9 Апрѣля: „*Ирiарте* заперъ дорогу въ Мадритъ Карлистамъ подъ начальствомъ *Негри;* кавалерiя Королевы вытѣснила непрiятельскiй корпусъ изъ Санъ-Ильдефонса. *Негри* возвратился въ Медина Чели. *Царiатегви* хотѣлъ отправиться изъ Санъ Леонарда въ Сеговiю, чтобы доставить Графу *Негри* подкрѣпленiе; но Каталонскiе рекруты не захотѣли выступить въ походъ.— Одна бригада изъ дивизiи *Буэренса* осадила Осма, чтобы пресѣчь всѣ сообщенiя между юнтою изъ Санъ Леонардо и Карлистами изъ Нижней Аррагонiи и между Сiерра де Албарасинъ. Маршалъ *Цурбано* оставилъ Виторiю съ 600 чел. пѣхоты и 50 лошадей, и напалъ на конвой, идущiй изъ Толозы въ Пеньасерраду. — *Донъ-Карлосъ* по осмотрѣ войскъ возвратился изъ Менской долины въ Эстеллу.”

— Письмо съ Наварскихъ границъ отъ 12 Апрѣля увѣдомляетъ, что бригадиръ *Таррагаль*, который какъ извѣстно раненъ ударомъ копыта своей лошади, прибылъ въ Эстеллу. Возвратившiеся съ нимъ баталiоны отправились въ Ронкальскую долину.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 14 Апрѣля, что соединеный корпусъ войскъ *Риверо*, *Буэренса* и *Кастеньяды* принудилъ Карлистскаго Генерала *Герге*, оставить осаду Виллануэва. *Эспартеру* ожидаютъ въ Витторiю.

— Пишутъ изъ Константины, отъ 15 Марта, что Ген. *Негрье* покорилъ поколѣнiе Арабовъ, могущее вывести въ поле до 5,000 вооруженныхъ всадниковъ. Отрядъ сего Генерала, состоящiй изъ 2,000 чел., проходилъ чрезъ плодоносную страну, въ коей мѣстами видны еще оставшiеся отъ временъ Римлянъ памятники. Войдя въ страну сiю, Ген. *Негрье* приказалъ зажечь первые *Дуары* (деревни), чрезъ которыя Французское войско проходило, что было поводомъ къ сраженiю, въ коемъ Арабы храбро защищались и понесли значительную потерю убитыми и ранеными. Потеря Французовъ маловажна. Послѣ одержанной побѣды, Генералъ *Негрье* приказавъ зажечь еще нѣсколько дуаровъ и захватить скотъ, благополучно возвратился съ отрядомъ своимъ въ Константину.

21-го Апрѣля.

Палата Перовъ въ сегоднишнемъ своемъ засѣданiи начала совѣщанiя о проектѣ закона въ отношенiи Греческаго займа.

— На дняхъ произведенъ обыскъ въ домѣ племянницы Г-на *Мангена*, Префекта полицiи во время Карла X. Отобрано множество бумагъ, изъ коихъ видно, что эта молодая дама, вела частую переписку съ агентомъ *Донъ-Карлоса.*

— Процессъ *Гюбера* начнется 7-го Мая.

— Слѣдующiя особы сопровождать будутъ Маршала *Сульта* въ Лондонъ: Г. *Эйрагъ* Секретарь посольства въ Константинополѣ; Г. *Бассано*, Секретарь посольства въ Брюсселѣ, и Гг. *Валансе*, *Виценса*, *Шамлатре* и *Праслень*. Маркизъ Далмацiи, сынъ Маршала, и зять его Графъ Юлiй *Морне*, будетъ вмѣстѣ путешествовать, не принадлежа офицiально къ посольству.

— Пишутъ изъ Логроньи отъ 13 Апрѣля: „11-го ч. 3,000 Карлистовъ подъ предводительствомъ Инфанта *Донъ-Себастiана* и *Виллареаля*, сдѣлали фальшивое нападенiе на Вiану, но опять немедленно отступили, когда гарнизонъ выступилъ. Карлистскiе дезертиры объявили, что *Донъ-Карлосъ* въ Эшарри вооружаетъ корпусъ въ 7,000 чел. пѣхоты и 1,200 конницы, чтобы съ нимъ отправиться во внутренность Испанiи. *Ирiарте* вошелъ въ Сеговiю по выступленiи оттуда Карлистовъ. Онъ надѣялся отрѣзать корпусъ *Негри* отъ Толедскихъ горъ и тѣмъ воспрепятствовать соединенiю его съ Басилiемъ *Гарсiа.*

(*A.P.S.Z.*)

przewiezione do Syryi. Gubernator Kandyi otrzyma rozkaz osobiście stanąć na czele wojsk wszystkich, jakie mogą bydź zebrane na wyspie, i udać się z niemi na wojnę; flotta w wielkim była ruchu, przewożąc tam ludzi i ammunicyą i wszystko się łączyło z energią, która słusznie kazała oczekiwać skutku.” (*A.P.S.Z.*)

Francya.

Paryż, dnia 18 Kwietnia.

Marszałek *Soult* udaje się Posłem nadzwyczajnym do Londynu, dla znajdowania się na koronacyi Królowej *Wiktoryi*. Takoż Jenerał *Sebastiani*, Poseł Francuzki w Anglii, pierwszych dni Czerwca powraca do swego urzędowania. Margrabia *St. Aulaire*, Poseł Francuzki w Wiedniu, udaje się do Medyolanu, ażeby bydź obecnym przy koronacyi Cesarza Austryackiego.

— Ostatni potomek domu *Montmorency*, umarł przed kilką dniami.

— *Constitutionnel* zawiera następujący list z Logrońo pod 9 Kwietnia: „*Iriarte*, zatamował drogę do Madrytu Karolistóm pod dowództwem *Negri*; jazda Królowej wypędziła korpus nieprzyjacielski z San-Ildefonso. *Negri* odszedł napowrót do Medina Celi. *Zariategui* chciał iść z San Leonardo do Segovii, dla dania posiłków Hrabiemu *Negri*, lecz rekruci Katalońscy sprzeciwili się wystąpić w pochod.— Jedna brygada z dywizyi Buerensa obległa Osma, ażeby przeciąć wszystkie związki między juntą z San Leonardo i Karolistami z Niższej Arragonii, a Sierra de Albaracin.— Marcin *Zurbano* opuścił Wittoryą w 600 ludzi piechoty i 50 jazdy i napadł na transport, przeznaczony z Tolozy do Peńacerrady. — *Don Carlos* z doliny Mena, po obejrzeniu tam wojsk, powrócił do Estelli.”

— List od granic Nawarry pod 12 Kwietnia donosi, że brygadyer *Tarragual*, który, jak wiadomo, raniony był uderzeniem kopyta swojego konia, przybył do Estelli. Bataliony, które z nim powróciły, wyszły na dolinę Roncal.

— Donoszą z Bayonny pod 14 Kwietnia, że połączony korpus wojsk *Rivero*, *Buerensa* i *Casteńada*, zmusił Jenerała Karolistów *Guergué*, że odstąpił od oblężenia Villanueva. *Espartery* oczekiwano do Vittoryi.

— Donoszą z Konstantyny pod dniem 15 Marca, że Jenerał *Negrier* poskromił jedno pokolenie Arabów, mogące wyprowadzić do boju 5,000 jeźdźców. Wojsko Jenerała, złożone z 2,000 ludzi, przechodziło przez kraj żyźny, w którym gdzie niegdzie pozostałe po Rzymianach pomniki spostrzegać się dają. Wszedłszy do kraju nieprzyjacielskiego, kazał Jenerał spalić pierwsze *Duary* (wsie), przez które wojsko francuzkie przechodziło; ztąd przyszło do ogólnej bitwy, którą Arabowie mężnie toczyli, przy czém znaczną stratę w rannych i zabitych ponieśli. Francuzi utracili tylko kilku ludzi. Jenerał *Negrier*, po odniesioném zwycięztwie, kazał jeszcze spalić kilka duarow, zabrać bydło, i z wojskiem swojém wrócił najszczęśliwiej do Konstantyny.

Dnia 21.

Izba Parów na dzisiejszém swém posiedzeniu rozpoczęła narady o projekcie do prawa względem Greckiej pożyczki.

— W tych dniach czyniono przeszukanie u synowicy P. *Manguin*, Prefekta Policyi za *Karola X*. Zabrano wielką ilość papierów, z których się ma wykrywać, że młoda ta dama utrzymywała czynną korrespondencyą z agentami *Don Carlosa.*

— Process *Huberta* rozpocznie się d. 7 Maja.

— Osoby, które towarzyszyć mają Marszałkowi *Soult* do Londynu, są: P. *Eyragues*, Sekretarz Poselstwa w Konstantynopolu; P. *Bassano*, Sekretarz Poselstwa w Bruxelli, i PP. *Valençay*, *Vizenza*, *Champlatreux* i *Praslin*. Margrabia Dalmacyi, syn Marszałka i zięć jego Hrabia Juliusz *Mornay*, będą spólnie odbywali podróż nie należąc zresztą urzędowie do Poselstwa.

—Donoszą z Logrońo pod 13 Kwietnia: „D. 11-go, 3,000 Karolistów pod rozkazami Infanta *Don Sebastiana* i *Villareala* uczynili pozorne uderzenie na Viana, lecz się natychmiast cofnęli, gdy załoga wystąpiła. Zbiegowie Karolistowscy wyznali, że *Don Carlos* w Echarri uzbraja korpus w 7,000 piechoty i 1,200 jazdy, ażeby z nim wtargnąć wewnątrz Hiszpanii. *Iriarte* wszedł do Segovii po opuszczeniu jej przez Karolistów. Spodziewał się on, odciąć korpus *Negri* od gór Toledańskich i przez to przeszkodzić połączeniu się jego z Bazylim *Garcia*. (*A.P.S.Z.*)

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ. № 33. — 1838. — KURYER LITEWSKI. № 33.

Англія.

Лондонъ, 17-го Апрѣля.

Королева приказала, чтобы при торжествѣ коронаціи было сколь можно менѣе пышности, дабы сократить тѣмъ государственные расходы. Ея В. желаетъ, чтобы на коронацію Ея была израсходована только десятая часть суммы, издержанной на коронацію Георга IV.

— Послѣднія извѣстія изъ Канады отправлены 19 Марта. — Назначеніе Лорда *Дургама* верховнымъ правителемъ Канады, весьма обрадовало жителей. Начальникъ матежниковъ въ Сутерлендѣ посаженъ въ Торонтскую тюрьму. Допросы уже начались. Говорятъ, что онъ пытался лишить себя жизни въ темницѣ.

— Канадская законодательная палата, ассигновала 2,000 фун. ст. на отправленіе двухъ депутатовъ въ Англію.

— *Папино*, начальникъ Канадскихъ матежниковъ, живетъ въ г. Альбанѣ, что въ Ню-Іоркской области, и въ послѣднее время вошелъ въ переписку съ тамошнимъ Губернаторомъ и другими чиновниками Соединенныхъ Штатовъ.

— Торговая компанія въ Монреалѣ, объявила, въ предосторожность Англійскихъ купцовъ, ведущихъ торговлю въ Канадѣ, что по дошедшимъ до нея свѣдѣніямъ, побѣжденная партія преднамѣревается, какъ только съ наступающею весною откроется плаваніе на рѣкахъ, въ отмщеніе за сожженіе фрегата *Каролина*, сжечь всѣ суда, которыя будутъ подниматься въ верхъ по рѣкѣ Миссисипи. Шлюпка, стоявшая на якорѣ близъ Бурлингтона, недавно предана пламени, при радостныхъ восклицаніяхъ жителей.

(*О.Г.Ц.П.*)

Бельгія.

Брюссель, 20-го Апрѣля.

Бельгійскій Мониторъ увѣдомляетъ: „Вчера Монсиньоръ Рафаэль *Форнари* въ сопровожденіи Аббата *Спинелли*, принятъ Министромъ иностранныхъ дѣлъ и внутреннихъ. Первый вручилъ вѣрющую грамоту, назначающую его уполномоченнымъ святой столицы при Его Вел. Королѣ Бельгійскомъ. Прибытіемъ Монсиньора Форнари прекратится временная должность Аббата *Спинелли*.

— *Echo de Luxembourg* содержитъ письмо депутата *де Пюи*, который старается доказать, что для Бельгіи вовсе не существуетъ договоръ отъ 15 Ноября. Депутатъ замѣчаетъ, что онъ уже въ прошломъ году въ Палатѣ представителей, защищалъ это дѣло, и тѣмъ очень наивно доказывалъ, что помянутыя 24 статьи, въ Бельгіи только до тѣхъ поръ были признаны, пока сей странѣ были полезны и помогали ей при содѣйствіи Англіи и Франціи; впрочемъ когда доходитъ до того, чтобы исполнить и происходящія отъ сего обязательства, то нужно весь давно утвержденный договоръ объявить только контрактомъ, которымъ обѣ стороны не были связаны. (*A.P.S.Z.*)

Швейцарія.

Бернъ, 14-го Апрѣля.

Приведенное теперь во всеобщее извѣстіе завѣщаніе *Лагарпа* отъ 25 Іюля 1837, представляетъ нѣсколько превосходныхъ очерковъ характеристики этого знаменитаго человѣка. Супруга его съ которою онъ жилъ 45 лѣтъ, осталась единственною его наслѣдницею, но *Лагарпъ* сдѣлалъ многія пожертвованія для разныхъ учебныхъ заведеній и институтовъ. Въ томъ числѣ нужно упомянуть о бюстѣ Императора Александра, который завѣщалъ покойный съ своею библіотекою Ваадскому Кантону съ слѣдующимъ замѣчаніемъ: „Пускай черты сего могущественнаго пріятеля Швейцарскаго народа, который въ бѣдственнѣйшихъ временахъ принялъ подъ свое покровительство Кантоны Аргавскій и Ваадскій, останутся между ними.“ Очень также любопытно наставленіе которое онъ оставилъ душеприкащикамъ своего завѣщанія на счетъ переписки покойнаго съ Императоромъ Александромъ. „Я желалъ бы, чтобъ эти рукописи переданы были въ потомство, безъ всякаго нарушенія. Посему увѣщеваю душеприкащиковъ моего завѣщанія (Гг. Пердонне, Шавано и Моннаръ) чтобы лучше они ихъ уничтожили, нежели согласились бы ихъ исказить.

Полагаюсь на нихъ тѣмъ съ большимъ довѣріемъ, что ни обѣты, ни угрозы не заставятъ ихъ выпустить изъ рукъ своихъ сего сокровища. Я вовсе не желаю превеличивать достоинства сего собранія, думаю только, что письма эти научатъ почитать Государя, къ которому они были писаны, и что только безкорыстное потомство, будетъ въ возможности судить о ихъ достоинствѣ.“ Завѣщаніе сіе оканчивается слѣдующими словами: „Прощайте друзья, сохраните память обомнѣ. Что во мнѣ было без-

Anglia.

Londyn, dnia 17-go Kwietnia.

Życzeniem jest Królowej, aby przy koronacyi wszelkie oszczędzono niepotrzebne wystawy. Najjaśniejsza Pani pragnie przynieść w wydatkach ulgę krajowi i tylko użyć 10-tą część summy, wyznaczonej na podobny obrząd za panowania Jerzego IV.

— Wiadomości z Kanady dochodzą do 19-go Marca. Wiadomość o mianowaniu Hr. *Durham*, Jeneralnym Gubernatorem Kanady, sprawiła tam najprzyjemniejsze wrażenie. Naczelnik rokoszanów Sutherlandskich, zaprowadzony został do więzienia w Toronto, i rozpoczęto już z nim badania. Mówią, że ten wichrzyciel chciał sobie życie odebrać w więzieniu.

— Izba prawodawcza w Kanadzie uchwaliła 2,000 fun. szter., na podróż do Anglii, dla swoich dwóch posłanników.

— Główny naczelnik rokoszu w Kanadzie, *Papineau*, bawi w Albany, mieście, leżącém w państwie New York, i w ostatnich czasach zostawał w związkach listowych z Gubernatorem tego państwa i innymi urzędnikami Zjednoczonych Stanow.

— Komitet handlowy w Montrèal ostrzega wszystkich kupcow angielskich, prowadzących handel w Kanadzie, aby się mieli na ostróżności: bo zwyciężone stronnictwo zamyśla zemścić się za spalenie statku *Karolina*, i przy otworzeniu żeglugi na wiosnę, popalić wszystkie okręty, które w górę rzeki Missisipi płynąć będą. Już spalili sloop, stojący na kotwicach przy Burlington, przy najwyższych oklaskach ludu.

(*G.R.K.P.*)

Belgia.

Bruxella, 20 Kwietnia.

Moniteur Belge donosi: „Wczora Monsignor Rafael *Fornari*, w towarzystwie Xiędza *Spinelli*, przyjęty był przez Ministra Spraw Zewnętrznych i Wewnętrznych. Pierwszy wręczył swe listy wierzytelne, przez które akredytowany zostaje Pełnomocnikiem Stolicy Apostolskiej przy Rządzie Króla Belgów. Przez przybycie Monsignora *Fornari*, ustają czasowe obowiązki Xiędza *Spinelli*.

— Dzien. *Echo de Luxemburg* zawiera list deputowanego *de Puydt*, który usiłuje dowieść, że dla Belgii zgoła nie istnieje układ 15 Listopada. Deputowany czyni uwagę, że zdania tego bronił już w roku przeszłym w Izbie Reprezentantów i przez to w nader przekonywający sposób dowodzi, że tak nazwane 24 artykuły, w Belgii tak długo tylko były uznawane, póki były korzystne temu krajowi i były mu pomocne przy wsparciu Anglii i Francyi, że jednak, skoro na to wyszło, iżby wykonywać takoż i zobowiązania ztąd wypływające, cały dawno utwierdzony układ, ogłosić należy jako tylko kontrakt, którym obie strony nie były zobowiązane. (*A.P.S.Z.*)

Szwaycarya.

Berna, 14-go Kwietnia.

Podany teraz do wiadomości publicznej testament *Laharpa* z 25 Lipca 1837 r., przedstawia kilka pięknych rysów do charakterystyki tego znakomitego męża. Małżonka jego, z którą 45 lat żył, została uniwersalną jego spadkobierczynią, ale liczne zapisy wyznaczył Laharpe dla rozmaitych naukowych i dobroczynnych instytutów. Pomiędzy temi należy wymienić popiersie Cesarza Alexandra, które zmarły wraz z swoją biblioteką zapisał kantonowi Waadt z tą uwagą: „Niechaj rysy tego potężnego przyjaciela ludu Szwajcarskiego, który w najkrytyczniejszych czasach wziął pod swoję opiekę kantony Aargau i Waadt, pozostaną pomiędzy niemi.“ Najciekawszą jest jednakże instrukcya, dana exekutorom testamentu względem korrespondencyi nieboszczyka z Cesarzem Alexandrem: „Życzyłbym sobie, iżby te rękopisy przeszły do potomności bez wszelkiej skazy. Zaklinam zatém exekutorów mego testamentu (PP. Perdonnet, Chavaneau i Monnard), iżby je raczej zniszczyli, aniżeli na ich skażenie zezwolili.

Pokładam w nich tę ufność, że ani obietnice, ani groźby, nie zdołają ich skłonić do wydania z rąk swoich tego dobra. Daleki jestem od przesadzenia wartości wspomnionego zbioru, mniemam tylko, że listy te nauczą szanować Monarchę, do którego były pisane, i że tylko niezawisła potomność o ich wartości wyrokować będzie mogła.“ Testament ten, kończy się następującemi słowy: „Żegnam was, przyjaciele, zachowajcie moję pamięć. Co we mnie nie było śmiertelném, powróci bez wątpienia do źródła, z którego wypłynę-

смертнаго, вѣроятно возвратится къ источнику, изъ котораго произошло, и если за гробомъ есть воспоминанія, вы будете жить въ памяти друга. Онъ любилъ свою страну и безпрестанно думалъ о сохраненіи въ ней тѣхъ установленій, безъ коихъ благополучіе ея существовать не можетъ. Старанія его не всегда были успѣшны, вовлекли даже его въ затрудненія, которыя заставили его отказаться отъ публичныхъ дѣлъ. Если собственная совѣсть прощаетъ врагамъ истиннаго благоденствія ихъ отечества, тогда и я имъ прощаю. Окончу послѣднюю мою волю съ тою надеждою на будущность, которая утѣшаетъ меня въ отношеніи сущности."— Въ Вадскомъ Кантонѣ собираютъ подписку для памятника *Лагарпу*. (*G. C.*)

Италія.

Римъ, 10-го Апрѣля.

Вопреки сообщенному вчера Голландскими журналами извѣстію, что Герцогиня *Бернгардъ* Саксенъ-Веймарская заболѣла въ Авиньонѣ и для того осталась тамъ, корреспондентъ газеты *Allgemeine Zeitung* увѣдомляетъ, что 9-го ч. Апрѣля вечеромъ прибыла она въ Римъ.

Неаполь, 7-го Апрѣля.

1-го ч. новый Папскій Нунцій при здѣшнемъ Дворѣ, Монсиньоръ Фабіо Марія *Аскини*, Епископъ Тарскій, поднесъ Его Велич. свою вѣрющую грамоту, а потомъ представлялся Ея Велич. Королевѣ матери. (*A.P.S.Z.*)

Испанія.

Сарагосса, 11-го Апрѣля.

Карлисты вторгнувшіеся въ верхнюю Аррагонію, потерпѣли значительный уронъ. Одинъ баталіонъ, который хотѣлъ возвратиться чрезъ мосты Анзанига, гдѣ были поставлены двѣ компаніи, едва могъ перейти, со штыкомъ и съ значительною потерею трижды встрѣтивъ нападеніе. Вся страна подъ ружьемъ, а болѣе 500 Карлистовъ взято въ плѣнъ. (*A.P.S.Z.*)

Португалія.

Лиссабонъ, 10-го Апрѣля.

Королева издала слѣдующее постановленіе амнистіи: „Каждое политическое происшествіе случившееся съ 10 Сентября 1836, навсегда предается забвенію и совершенному умолчанію. Всѣ изъ подобнаго происшествія возникшіе и еще производящіеся процессы, должны быть ничтожны и ничего незначущи. Всѣ, находящіеся въ слѣдствіе такихъ происшествій, внѣ предѣловъ Португаліи, могутъ возвратиться въ свое отечество. Воины, принимавшіе участіе въ сихъ происшествіяхъ, если исполнятъ присягу на уложеніе 1838 года, могутъ опять вступить въ дѣйствительную службу. Однако возвращеніе гражданскихъ чиновниковъ къ ихъ мѣстамъ, не включается въ сію амнистію."— Второе постановленіе исключаетъ Мигуэлистовъ изъ амнистіи подъ предлогомъ особенной милости, а также болѣе общей амнистіи, которая должна быть издана послѣ совершеннаго уничтоженія Гериласовъ. Третье постановленіе касается помилованія или облегченія наказанія по военнымъ проступкамъ. (*A.P.Z.S.*)

Турція.

Константинополь, 29-го Марта.

Здоровье Султанскаго сына улучшается. Кажется, что выздоровленіе его болѣе должно приписать одной монахинѣ, которая взялась смотрѣть за нимъ, нежели врачебнымъ пособіямъ. Послѣдовательница Христіанской Вѣры заботится и молится о благоденствіи будущаго покровителя Мугаммеданисма а посему музульмане осыпаютъ ее благодарностію. Молитвы ея поддерживаютъ Армяно-Католическіе священники, и это безъ сомнѣнія отличительный признакъ времени, что Султанъ склонилъ этихъ духовныхъ отправлять службу о сохраненіи своего сына.

— Опасаются столкновенія между Оттоманскими и Турецкими войсками, и принимаютъ для сего мѣры. Англійскій Посланникъ кажется особенно почитаетъ возможнымъ, что изъ такой стычки, могутъ выйти важныя, опасныя происшествія; онъ посылаетъ безпрестанно курьеровъ въ Мальту и Азію, чтобы освѣдомить начальника Англійской эскадры и Англійскихъ консуловъ о состояніи здѣшнихъ дѣлъ, а также и съ своей стороны узнать все нужное о положеніи Сиріи и *Ибрагима*-Паши. Онъ занимается безпрерывно, и переводчикъ его ежедневно дѣлаетъ сообщенія Портѣ. Также и Французскій переводчикъ часто имѣетъ свиданіе съ Портою и кажется нѣкоторымъ образомъ наблюдаетъ Англійскаго. (*A.P.S.Z.*)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Апрѣля, началась подписка на 2-й Кварталъ сего года, на газету Литовскаго Вѣстника.— Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сереб.

ło, a jeżeli za grobem istnieją wspomnienia, żyć będziecie w pamięci przyjaciela. Miłował on swój kraj i myślał bezustannie o zachowaniu w nim tych instytucyj, bez których jego szczęście istnieć nie może. Jego usiłowania nie zawsze były skuteczne, naraziły go nawet na przykrości, które mu publiczne sprawy porzucić nakazywały. Jeżeli własne sumnienie nieprzyjaciołóm prawdziwego szczęścia ich kraju wybacza, na tenczas i ja im wybaczam. Skończę ostatnią moję wolę z tą wiarą o przyszłości, która mnie względem teraźniejszości pociesza."— W Kantonie Waadt, zbierają składkę na pomnik dla *Laharpa*. (*G. C.*)

Włochy.

Rzym, 10 Kwietnia.

Zaprzeczając udzielonej wczora, podług dzienników Hollenderskich wiadomości, że Xiężna *Bernhard* Sasko-Wejmarska zachorowała w Avignon, korrespondent gazety *Allgemeine Zeitung* donosi, że ta Xżna d. 9-go Kwietnia wieczorem przybyła do Rzymu.

Neapol, 7-go Kwietnia.

D. 1 nowy nuncyusz Papiezki przy tutejszym dworze Monsignore Fabio Maria *Asquini*, Arcy-Biskup *Tarso*, wręczył J. Kr. Mości swe listy wierzytelne, a potém prezentował się J. Kr. Mości Królowéj matce. (*A.P.S.Z.*)

Hiszpania.

Saragossa, 11 Kwietnia.

Karoliści, którzy wtargnęli do wyższej Arragonii, znaczne ponieśli straty. Jeden batalion, który się chciał cofnąć przez mosty Arzaniga, gdzie były postawione dwie kompanie, potrafił dopiero po trzykrotném napadnieniu, z bagnetem i znaczną stratą uskutecznić przeprawę. Cały kraj jest pod bronią i więcej, jak 500 Karolistów wzięto w niewolę. (*A.P.S.Z.*)

Portugalia.

Lisbona, d. 10 Kwietnia.

Wydany przez Królową dekret amnestyi jest następującego brzmienia: „Każdy wypadek polityczny, jaki tylko zaszedł od 10 Września 1836, nazawsze puszczony bydź ma w niepamięć i zostawiony całkowitemu zamilczeniu. Wszystkie z takich wypadków wynikłe i jeszcze odbywające się processa, są żadne i nic nieznaczące. Wszystkie osoby, które skutkiem tych wypadków znajdują się poza granicami Portugalii, mogą powrócić do swej ojczyzny. Wojskowi, którzy mieli udział w takowych wypadkach, jeśli wykonają przysięgę na ustawę 1838, mogą znowu wstąpić do rzeczywistej służby. Przywrócenie jednak urzędników cywilnych na ich miejsca, niełączy się do tej amnestyi." Drugi dekret wyłącza Miguelistów od amnestyi pod pozorem szczególniejszych ułaskawień a również powszechnej amnestyi, która jednak ma bydź wydaną dopiero po zupełném wyniszczeniu gerylasów. Trzeci tyczy się ułaskawienia lub ulżenia kar za przestępstwa wojskowe. (*A.P.S.Z.*)

Turcya.

Stambuł, 29-go Marca.

Zdrowie syna Sułtańskiego polepsza się. Zdaje się, że wyzdrowienie swoje, więcej winien pewnej zakonnicy, która wzięła na siebie troskliwość o niém, a niżeli lekarskim pomocom. Tak więc chrześcianka troszczy się i modli o życie przyszłego obrońcy mahometanizmu, i za to osypywana jest podziękowaniami Muzułmanów. Modły jej wspierane są przez Ormiańsko-Katolickich Xięży, i bez wątpienia, godną jest uwagi cecha czasu, że Sułtan nakłonił tych duchownych do odprawowania mszy za zachowanie przy życiu swojego syna.

— Lękają się, ażeby nienastąpiło starcie się między Ottomańskiém i Arabskiém wojskiem, i podług tego przedsiębiorą środki. Poseł Angielski zdaje się szczególniej uważać za podobne, że z takiego zdarzenia, mogą się wywikłać ważne, niebezpieczne wypadki; wysyła on bezustannie gońców do Malty i Azyi, zawiadamiając dowódzcę eskadry Angielskiej i konsulów Angielskich o stanie rzeczy tutejszych, a również ze swojej strony wywiaduje się o wszystkiém potrzebném, co do położenia Syryi i *Ibrahima* Baszy. Pracuje on nieustannie, a tłómacz jego codziennie udziela kommunikacye Porcie. Także tłómacz francuzki często bywa u Porty i zdaje się niejakim sposobem uważać Angielskiego. (*A.P.S.Z.*)

Od dnia 1-go teraźniejszego miesiąca Kwietnia, zaczęła się prenumerata na 2-gi tego roku Kwartał gazety Kuryera Litewskiego.— Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Апрѣля 28 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. *Левъ Боровскій*.